

Gele taget at sætte det i Forbindelse med denne Sag. Jeg har endnu, indtil jeg bliver anderledes oplyst, den Anskuelse, at Sognefogedinstitutionen vil vedblive længe efter, at vi have faaet den nye Omordning af vort Politivæsen, og betragter derfor denne Sag som en aldeles selvstændig Sag for sig. — Hvad angaaer den oprindelige Forslagsstillers Uttring om Sognefogdens vanskelige Stilling ligeoverfor Instruren, naar dens Indhold maatte stride imod Loven, saa er det jo en Selvfølge, at jeg for det Første ikke kan være meget villig til at gaae ind paa den Forudsætning, at den Instrur, som Justitsministeren maatte udarbejde, skulde stride imod Lovgivningen. Smidlertid forstaaer det sig, at han kan fælle ligesom alle Andre, men det Tilfælde, som derved vilde indtræffe, er jo ikke andet end det, enhver Bestillings- eller Embedsmand i Landet, der hører under en høiere Autoritet, kan komme i; thi ogsaa han kan faae en Befaling fra sine Overordnede, som strider imod Lovgivningen. Spørgsmaalet vil da for ham medføre den samme Vanskelighed, som den ærede Forslagsstiller tænkte sig for Sognefogdens Vedkommende. Det specielle Tilfælde, som den ærede Forslagsstiller nævnte, hvorledes Sognefogden skulde forholde sig med Hensyn til Transport og Sigt, finder jeg ikke Anledning til for Diebliffet at indlade mig paa at besvare. Jeg har ganske vist erklæret mig villig til at udarbejde en Instrur for Sognefogder, men ikke med et saa kort Varjel som det, den ærede Forslagsstiller her har givet mig. — Jeg skal altsaa simpelthen henstille til det høitærede Thing, hvorvidt det maatte finde Anledning til at fremme Sagen; bliver den fremmet, og bliver Lovforslaget vedtaget i den Form, hvori det nu foreligger, skal jeg for mit Vedkommende ikke gjøre nogen Modstand imod det.

Berg: Den høitærede Justitsminister vilde bestemt modsætte sig, at Sognefogderne blive ulønnede, medens han til samme Tid udtalte, at han ansaae det for givet, at vi beholdt Sognefogder, altsaa lønnede Sognefogder, ogsaa efterat Omordningen af vort Politivæsen havde fundet Sted. Det troer jeg er en Be-

tragtning, som i sin Tid vil vise sig at være uigjennemforlig. Naar vi naae dertil, at vi faae Politivæsenet omordnet, troer jeg rigtig nok, at de Forretninger, som der kunde være Tale om at henlægge til Sognefogderne i bestemte mindre Kredse, vilde kunne udføres af et Medlem af Sogneraadet, og jeg troer, at det Samme kunde gjøres allerede nu som en Forberedelse, indtil den endelige Ordning engang i den nærmeste Fremtid kommer. Jeg troer, at man, hvis man nu vilde befatte sig med dette Lovarbejde, kunde lade endeel af de mere administrative Forretninger, der endnu ere tilbage for Sognefogderne, overgaae til Sogneraadene eller til et af Sogneraadet valgt Medlem og da lade de Forretninger, der vedkomme Politivæsenets Haandhævelse, Sjænen af Sognefogdens Forretninger — thi jeg kan ikke, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) meente, være enig i, at disse Forretninger allerede ere betovede ham — overgaae efter Amtsraadets nærmere Bestemmelse fra Sognefogderne til omvandrende Politibetjente. Jeg troer ikke, at det var ugvjærligt, at man i en Lov som denne, hvis man overhovedet som sagt skal fremme den, overdrog det til Amtsraadet selv at bestemme, efterat have faaet Erklæringer fra Fleertallet af de vedkommende Sogneraad for dets Anskuelse, med Hensyn til, hvorvidt de vilde opretholde den lønnede Sognefogedinstitution eller ikke, hvilket Beløb det i benegtende Fald vil anvende til Politibetjente omkring paa Landet, og forsaavidt en saadan Ordning indtraadte, skulde de Mænd, der foretog, f. Ex. Udpantninger, Dplæsning paa Kirkestævne og saadanne Ting, ikke have nogensomhelst Løn. Denne Ordning kunde man overordentlig godt udføre; men skulde man ikke komme bort fra Afskilligt af det nu Bestaaende, skulde man ikke komme bort fra, at enhver Mand er forpligtet til at være Sognefoged, og lignende ligesaa lidt heldige Bestemmelser, saa siger jeg, at det er uheldigt nu atter at bekræfte disse Bestemmelser ved en ny Lov. Deri er jeg enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, at kan man ikke komme til Andet, end hvad der nu foreligger, maa man hellere lade være at være ved dette Forhold. Det